

“Ο άγιος Μάξιμος εμφανίστηκε σε όραμα στον ιερέα Θεόδωρο και τον θεράπευσε από θανάσιμη ασθένεια”

/ [Αγιορείτικα](#)

Ο άγιος Μάξιμος, όταν κοιμήθηκε, ενταφιάσθηκε στην βορειοδυτική γωνία του ιερού ναού του Αγίου Πνεύματος, τον οποίο «ανήγειρε ο τσάρος Ιβάν Δ΄ Βασίλιεβιτς εις ανάμνησιν της καταλήψεως του Καζάν»[1] μέσα στην Λαύρα του Αγίου Σεργίου.

Μετά τον θάνατο του αγίου Μαξίμου πολλοί έδειξαν τον σεβασμό τους στο ιερό λείψανό του. Όπως αφηγείται παλαιός χρονογράφος τον ονόμαζαν μεγάλο δάσκαλο και προφήτη. Ο λαός της Ρωσίας τον θεώρησε «νέο ομολογητή και μάρτυρα της αληθείας» και τον τίμησε ως άγιο, περιφρονώντας τις καταδίκες των Συνόδων 1525 και 1531. Ο μητροπολίτης Μόσχας Πλάτων τιμώντας τον άγιο Μάξιμο γράφει ότι «στά βαθιά γεράματα πέθανε και ενταφιάστηκε με πολλή ευσέβεια και

θεωρείται μεγάλη εκκλησιαστική προσωπικότητα, η οποία δοξάστηκε με αγιότητα»[2]. Κατασκεύασε λάρνακα και κουβούκλιο, ενώ το 1833 ο τοποτηρητής της Λαύρας του Αγίου Σεργίου αρχιμανδρίτης Αντώνιος ίδρυσε πάνω στον τάφο του παρεκκλήσιο[3].

Από τα μέσα του 16ου αιώνα άρχισαν να γράφονται σύντομοι Βίοι του οσίου Μαξίμου του Γραικού. Με την συγκέντρωση πληροφοριών για την ζωή του διαμορφώθηκαν δύο κατηγορίες Διηγήσεων, σύντομες και λεπτομερείς. Την ίδια εποχή εμφανίζονται οι διάφορες διηγήσεις των θαυμάτων του, αρχίζει η κατασκευή εικόνων και η σύνταξη τροπαρίων και ύμνων, οι οποίοι εξυμνούν τις αρετές του τονίζοντας την άφιξή του στην Ρωσία από την Ελλάδα, «εξ ανατολών εις τον βορράν»[4], για να καταυγάσει την ομίχλη και να φωτίσει το πυκνό σκοτάδι.

Στις πρώτες εικόνες (16ος-17ος αιώνας) αγιογραφείται ως σοφός, αργότερα (17ος-18ος αιώνας) με φωτοστέφανο ως «άγιος Πατέρας» των Ρώσων. Παριστάνεται με μεγάλα γένια, ασπρομάλλης, κρατώντας ή βιβλίο ή ειλητάριο με γραμμένη την φράση, «Πίστις χωρίς των έργων νεκρά εστιν»[5], η οποία «ερμηνεύτηκε ως αιχμή κατά της τυπολατρίας του κλήρου και της συγκέντρωσης μεγάλης περιουσίας των μοναστηριών, αλλά και κατά της κακοδιοικήσεως του ηγεμόνα της Ρωσίας»[6].

Το 1564, λίγα χρόνια μετά τον θάνατό του, ο άγιος απεικονίζεται στους τοίχους του πρόναου του Ναού του Μπλαγοβένσκι του Κρεμλίνου της Μόσχας ανάμεσα σε φιλοσόφους της αρχαίας Ελλάδας. Αυτή η τιμή δεν έγινε ποτέ στην ιστορία των Ρώσων, ούτε πριν ούτε μετά από τον Μάξιμο μέχρι σήμερα[7].

Ο άγιος, μετά την κοίμησή του, εμφανίζεται στον ύπνο αγαπητών του προσώπων, τα οποία δεν πρόλαβαν να πάρουν την ευλογία του πριν κοιμηθεί, ή τους αναγγέλλει ότι βρίσκεται στην βασιλεία του Θεού. Σε άλλους προαναγγέλλει την αποδημία τους από τον κόσμο, όπως στον μοναχό Νικόδημο.

Μερικοί προσκυνητές του τάφου του αφηγήθηκαν την θαυματουργική διάσωσή τους από εχθρούς, οι οποίοι τους επιτέθηκαν. «Στον δρόμο μας επιτέθηκαν οι Τούρκοι στρατιώτες και ήθελαν να μας κτυπήσουν. Καλέσαμε σε βοήθεια τον Θεό και τους οσίους πατέρες Σέργιο, Νίκωνα και αυτόν τον νεώτερο όσιο πατέρα μας Μάξιμο Γραικό. Και ξαφνικά διώχθηκαν οι εχθροί μας». Περιγράφουν τον άγιο Μάξιμο ότι «ήταν μεγάλης ηλικίας, με μεγάλη στρογγυλή γενειάδα».

Αναφέρονται πολλές θαυματουργικές ιάσεις προσώπων, τα οποία έπασχαν από διάφορες ασθένειες. Ο άρχοντας Αλέξιος Ιβάνοφ Βοροντίσκι, που ήταν πολύ

άρρωστος, δεκαέξι χρόνια μετά την κοίμηση του αγίου Μαξίμου θεραπεύτηκε με τις ευχές του, τρώγοντας τα κόλλυβα μετά την τέλεση της μνήμης του αγίου.

Το 1561 επί πατριάρχου Νίκωνος κάποιος ήλθε να εκπληρώσει ένα τάμα στην Λαύρα του Αγίου Σεργίου. Μετά την παράκληση που έψαλε στο παρεκκλήσι κουρασμένος κάθισε πάνω στην πλάκα ενός τάφου. Ξαφνικά κάποια δύναμη τον έρριξε κάτω και κτύπησε πάρα πολύ. Αφού με δυσκολία πλησίασε, ρωτούσε τους ανθρώπους σε ποιόν ανήκε ο τάφος. Του απάντησαν: «Του μοναχού Μαξίμου του Γραικού». Τότε ζήτησε συγχώρηση από τον άγιο, έκανε παννυχίδα προς αυτόν και έγινε τελείως καλά.

Ο διακονητής Ιωάννης δεν πίστεψε στο θαύμα και με υπερηφάνεια κάθισε πάνω στον τάφο. Τρεις φορές έπεσε κάτω και τραυματίστηκε πολύ σοβαρά στο πρόσωπο. Συναισθάνθηκε το σφάλμα του και παρακάλεσε τον Κύριο στρεφόμενος στην εικόνα του να τον συγχωρήσει. Κοιμήθηκε και είδε κάποιον άγνωστο μοναχό να προσεύχεται προς τον Χριστό. Τον ρώτησε ποιός είναι, και του απάντησε: «Εγώ είμαι ο Μάξιμος ο Γραικός». Τότε ο Ιωάννης του ζήτησε συγχώρηση. Ο άγιος Μάξιμος του είπε με οργή: «Γιατί με ατιμάζεις; Ακουσες ότι την ίδια ημέρα κτύπησε ο άνθρωπος που κάθισε πάνω στον τάφο μου. Ιδού, για την απιστία σου τιμωρήθηκες όπως έπρεπε».

Το 1574 ο άγιος Μάξιμος εμφανίστηκε σε όραμα στον ιερέα Θεόδωρο και τον θεράπευσε από θανάσιμη ασθένεια ευλογώντας με τον Τίμιο Σταυρό. Την ίδια χρονολογία θεράπευσε τον Ιβάν Μιχαήλοφ Καλίτιν, ο οποίος πονούσε στο αριστερό του μάτι επί 7 χρόνια και 2 μήνες. Συγχρόνως θεράπευσε και την απιστία του προς το πρόσωπό του.

Ο χωρικός Βασίλειος Μιχαήλοφ από το χωριό Σέρτσιν τραυματίστηκε σοβαρά από το αφηνιασμένο άλογό του, ενώ έκανε εργασίες. Μεταφέρθηκε μισοπεθαμένος στο σπίτι του. Ακουσε για τον θαυματουργό άγιο Μάξιμο και παρακάλεσε να τον μεταφέρουν στον τάφο του. Εκεί έγινε καλά και επέστρεψε στο σπίτι του χαρούμενος δοξάζοντας τον Θεό.

Το 1581 ο ευγενής Μιχαήλ Ιβάνοφ Σούστοφ, από το χωριό Νταμασκόφ της πόλης Γιαροσλάβ, θεραπεύθηκε από φοβερό πονόδοντο, όταν πήγε να προσκυνήσει τον τάφο του αγίου Μαξίμου.

Το 1584 ο άγιος Μάξιμος θεράπευσε από δαιμόνιο τον Βασίλειο Ιβάνοφ Ζαμόσιν από το χωριό Γκολοβίν που υπέφερε επί δύο χρόνια. Ο ίδιος διηγήθηκε την εμφάνιση του οσίου. «Ήρθε ένας άνδρας με ωραίο πρόσωπο, μεγάλης ηλικίας, με στρογγύλα μεγάλα γένια και έβγαλε τον δαίμονα από μένα και άρχισε να τον

κτυπά πολύ με σιδερένια βέργα και του είπε: “Γιατί παιδεύεις τον δούλο του Θεού; Από δώ και πέρα να μην τον αγγίζεις”«.

Ανάμεσα στα θαύματα του αγίου αναφέρονται θεραπείες ανθρώπων από δάγκωμα φιδιού ή από φοβερούς πονοκεφάλους, θεραπείες παραλύτων, τυφλών, κωφών, λεπρών, κωφαλάλων εκ γενετής, γυναικών που έπασχαν από ατεκνία, δαιμονισμένων, αλκοολικών, και πολλών που έπασχαν σε διάφορα μέρη του σώματος.

Το 1593 εμφανίσθηκε στον ύπνο του τσάρου Θεόδωρου Ιβάνοβιτς, που ξεκουραζόταν στην σκηνή του κατά τον πόλεμο με τους Γερμανούς, και τον προειδοποίησε να την εγκαταλείψει, γιατί κινδύνευε η ζωή του. Πράγματι ένα βλήμα πέτυχε το κρεβάτι του, όταν έφυγε μακριά από αυτό. Ο τσάρος από ευγνωμοσύνη φιλοτέχνησε την εικόνα του αγίου, την διακόσμησε με χρυσάφι, ασήμι και πολύτιμες πέτρες και την μετεφέρει στον καθεδρικό ναό της Κοιμήσεως της Παναγίας. Όταν έγινε η Θεία Λειτουργία και ο Αγιασμός, πέντε άτομα, τυφλοί, κουτσοί και λεπροί, που προσκύνησαν την εικόνα, έγιναν καλά[8].

Παραπομπές:

[1]. Γρηγορίου Παπαμιχαήλ, ό.π., σ. 508.

[2]. Κωνσταντίνου Τσιλιγιάννη, *Περί τού τάφου τού αγίου Μαξίμου τού Γραικού*, Άγιον Όρος 1994, σσ. 11-12.

[3]. Λεπτομέρειες για τις ανασκαφές με σκοπό την ανεύρεση τού τάφου τού αγίου Μαξίμου βλ. στο Κωνσταντίνου Τσιλιγιάννη, *Περί τού τάφου τού αγίου Μαξίμου τού Γραικού*, Άγιον Όρος 1994.

[4]. Γρηγορίου Παπαμιχαήλ, ό.π., σ. 508.

[5]. Ιακ. 2,20.

[6]. Κωνσταντίνου Τσιλιγιάννη, ό.π., σ. 13.

[7]. Κωνσταντίνου Τσιλιγιάννη, ό.π., σ. 13.

[8]. Τά παραπάνω θαύματα έχουν ληφθεί από την Συλλογή τού Β. Μ. Ουντόλσκι, Rossijskaja Gosudarstvennaja Biblioteka (Κρατική Ρωσική Βιβλιοθήκη), τμ. 310, κώδ. 338 (18ος αι.), φ. 83 κ.ε.